Szerkesztőség és kiadó hivatal
Széchényi-utcza SIMON-ház Kunz József ur kereskedésével szemben.

HIRDETMÉNYEK,
előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok valamint a lap szellemi részét illető minden közlemények ide intézendők.

Bérmentetlen levelek csak ismert kézekből fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASAGI LAP.
A SZABADELVU PART KÖZLÖNYE.
Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:
Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre	10 frt — kr.
Félévre	5 frt — kr.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy hóra	1 frt — kr

Hirdetési dij:
Ot-hasábospetitsor egyszeri beigtatásáért 5kr
Bélyegdij minden hirdetésért külön 30 kr
Nyilttér 4 hasábos petitsorért 20 kr.
Hirdetést vagy reclamot magában foglalt ujdonság sora 50 krajczár.

XIV. évfolyam 1887. Debreczen. Hétfő, November 14 222. szám.

KÖNYV-TÁR

„A hársak alatt.“

Berlinből irják a „Pester Correspondenz“-nek: „Az örök tavaszban ragyogó verőfényes San Remoból hosszu, mély árnyak verődnek a terméketlen brandenburgi határ és a hideg Éjszak metropolisa felé. Az egy ép oly méltón, mint szolidan és rendesen töltött élet delén levő fiunak betegsége zorddá teszi a földi lét majd hihetetlenül messzenyult határához csodás, vidám erőben eljutott német császár életének késő alkonyát.

Ritka és szomoru jelenség: a Dél árasztja el fagyással az Éjszakot, a nyár szerepet cserélt a téllel. „A hársak alatt“ igen szomoruak, lelkük bensejében búsak. Egész Berlin vándorol, nem: bucsut jár minden reggel azon szerényen büszke épülethez, melyben az agg császár lakik. Százezer szem fordul szeretetteljesen kérdező, aggódásteli tekintettel a királyi lak ismert sarok ablaka felé, melynél magát a császár, ahányszor csak teheti, mutatni szokta, hogy népének reggeli üdvözletét fogadja és szivélyes kézmozdulattal viszonozza. A császár megjelent most is, de szeme busan tekint s tiltakozni int reszketö kezével, melyen meglátszik, hogy letörölni készül azon könynyeket, melyeket még bánat és szivfájdalom sajtoltak a megtört apa szemébe.

Aggodalmas napok azok, melyeket, „a hársak alatt“ átélnek, minden óra uj hirt hoz az olasz villeggiaturából, hol összegyültek az orvosi coriphaeusok, hogy egyesült erővel, a tudomány tapasztalat és emberi lángész összes fegyvereivel küzdjenek azon alatomos ellenség ellen, mely a trónörökös gégéjében majdnem hozzáférhetlen rejtekhelyet talált; minden óra uj hirt hoz, de egy sem örömteljes, hő reményt és vidám bizalmat ébresztő. Maga a trónörökös atyjának mindenesetre ugy ir, mint férfi és philosophus: az ő e két magasztos fogalom legeszményibb tökéletességében. A kemény megpróbáltatást, melyet a végzet neki szánt, ugyanazon stoikuv nyugalommal veszi, melylyel az ezerszeresen fenyegető halál szemébe nézett, midőn a cseh és franczia harczmezőkön véres csatákat vezényelt és dicsőséges győzelmeket aratott. Ő nem mond le a reményről s összes reménykedése csak arra irányul, hogy az agg apát s az ifju gyermekeket megnyugtassa, zordon bánatukat enyhitse. — — — — — Ily körülmények közt, az aggodalommal és buslakodással szemben, mely a császár és a nép szivét eltölti természetesen végkép a háttérbe szorul az orosz cárnak f. hó 18-ára már bejelentett látogatása. Ehez járul még s az orosz lapok igen szándékosan kiemelik hogy az orosz czár miniszterének Gieronek azon óhajával szemben, hogy a császár találkozásánál szintén jelen lehessen, határozottan elutasitólag viselkedik s a német birodalmi fővárosban egyóránál tovább időzni egyáltalán nem akar. Mindenesetre megtörténhetik, hogy Bismarck herczeg, kinek jelenlétére a czár szintén nem reflektál, épen akkor midőn a császári látogató megérkezik, Berlinben lesz. De ez keveset változtat a császártalálkozás jellegén. A czár a nagybátyjával leendő találkozásának a magán családi jellegnél egyebet már csak nem akar adni és hogy a német kanczellár Oroszország kegyével mily kevésé törődik, azt elég érthetően és drasztikusan meg mutata, minthogy ha nem is az ő intézkedése folytán, de kétségen kivül az ő hozzájárulásán zárta ki épen most a birodalmi bank és a tengeri kereskedelem az azon értékeket.“

A beteg trónörökös.

A beteg német trónörökös — san-remoi környezetéből kiszivárgott hirek szerint — végkép lemondott a felgyógyulás reménységéről, mindazáltal hősies elszántsággal és lelki nyugalommal várja a végkifejlést. Kötelességének tartja, hogy alávesse magát az orvosi tudomány által javasolt operatiónak, de tudja azt is, hogy szenvedései nem szünnek meg és az operació nem biztosit neki egészséget. Meggyőződése hogy a gége kimetszése után is a betegség megujul. Már az első operatió, ha mindjárt sikerrel jár is, a beteg életerejét nagyban igénybe veszi. Ha ismételten kell kényes operáczióhoz nyulni, a mi nagyon valószinü, akkor nagyon természetes, hogy a beteg is felhagy a reménységgel. A trónörökös ehhez képest rendezi ügyeit. Minden, a jövőre vonatkozó óhaját, ugy állami, mint családi dolgokban, papirosra veti. Csak mély megindulással lehet gondolni a levélre, a melyben a trónörökös ugyszólván bucsut vett 90 éves atyjától.

Az agg császárt rendkivül lesujtotta fiának állapota, Tegnapelőtt a szokott órában ismét megjelent a sarokablaknál, hogy mutassa magát a népnek. A kik látták, azt mondják, hogy négy hónap óta sokat veszitett erejéből. Mélyen előre hajlott fővel, fáradt kézzel üdvözölte a hódoló tömeget, mely megható módon fejezte ki részvétét. Az asszonyok zokogtak, a férfiak csak nehezen tudták visszatartani könyeiket. Az emberek ismét csoportosulnak a kirakatok előtt, — melyekben a „négy generáció“: Vilmos, a trónörökös, Vilmos herczeg és fiai fotografiái láthatók.

*

Berlin, nov. 13. Tegnap nagy örömet keltett mindenfelé az orvosi konzilium itéletéről szóló első felületes hir, hogy tudniillik a külső operáczió elmaradhat. A legkesujtóbb gyászszá változott ma az általános öröm, az örömhirt gyászhirré változtatták az ujabban érkezett, részletes tudósitások a konzilium eredményéről. A „National Zeitung„ közli e részleteket s ezeknek hatása lesujtott mindenkit. Az emlitett lap kostatálja hogy a san-remoi orvosi tanácskozásnak igen szomoru az eredménye.

A benne résztvett német orvosok ugyanis egyhangulag helyesnek ismerték el Gerhard, Tobold, Bergmann diagnózisát, kik már a tavaszszal **ráknak mondották a trónörökös baját.** A rákszerü baj azóta terjeszkedett s ezért belátták az orvosok, hogy az oparáczió most már sikerre kevés reményt nyujthat. Erre magyarázandó az a kijelentés, mely tegnap oly nagy örömet okozott, hogy a külső operáczió elmaradhat.

A trónörököst rögtön értesitették a konzilium eredményéről. Visszavonult s egy óra hosszat szobájában maradt egyedül. Egy órai gondolkodás után ujra megjelent s kijelentette, hogy **ilyen körülmények közt maradjon el az operáczió.**

Vilmos császárt a távirati jelentés mélyen megrenditette, de azért teljes nyugalommal fogadta a lesujtó hirt. A miniszereket rögtön értesitették mindenről. Bismarck herczeget kedden várják Berlinbe.

† Mészöly Géza.

A magyar müvészetnek nagy halottja van a gyász közvetlen érinti Debreczent s az itteni főiskolát is, melynek egykor növendéke volt a Balaton vidékének geniális festője. — Mészöly Géza szombaton meghalt egy mátraalji kisfaluban, — hová üdülést keresni ment.

A legkitünőbb magyar festő müvészek ez egyikének életrajzi adataiból következőket emlitjük fel:

A jeles tájképfestő Sárbogárdon 1844 ben Mészöly Imre, fehérmegyei törvényszéki biró volt, ki minden áron azt óhajtotta, hogy fia is a jogi pályára lépjen. A fiatal Mészöly tanulmányait Hajdu Szoboszlón majd Debreczenben és utóbb Pesten folytatta a legjobb sikerrel. A kijelölt kenyérpálya azonban sehogy sem találkozott hajlamaival. Mint első éves jogász már Debreczenben szenvedélyesen rajzolgatott s 1886-ban, — mint másodéves jogász a fővárosba jövén, Ligeti Antal vezetése mellett megismerkedett a régibb és ujabb festészeti iskolák nehány jelentékenyebb müvével, s egyik legbuzgóbb és legügyesebb munkása lett a nemzeti muzeum másoló termének. Itt érlelődött meg lelkében az elhatározás, hogy a jogi pályát a müvészivel cseréli föl; de merész tervét ekkor még nem volt elég bátorsága szülői előtt föltedezni. Habozása közt nagybátyja: Kenessey Kálmán, ki egykor maga is ügyesen forgatta az ecsetet, érkezett segitségére. Ö háritotta el az ifju elé tornyosuló akadályokat, ő nyugtatta meg a szülők tiltakozó aggályait s végre elérkezett a várva

---

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Egy müvésznő.

— Elbeszélés. —

Irta: **Tucsek Anna.**

Az év közepén volt, mikor az apja meghalt s neki le kellett jönnie a fővárosból. Csak ugy bucsuzott el pályatársaitól és társaitól, hogy a temetésre megy s aztán megint visszajön.

Még akkor nem tudta, hogy mi vár reá otthon.

A vasuton sokan ültek egy kocsiban s ezért nem tudott sirni.

Nézett ki az ablakon, a hóval boritott mezőkre, az egyhangu fehér sikságra, a melynek határai egybeolvadtak a felhőboritott éggel. Futottak a felhők az égen, velök a füst, a mely a kürtőből kiszállt, a havas mezők és a hegyek s a táviró-oszlopok az ut mellett, a melyek zuzmarás sodronyain a verebek fázva huzódtak apró gomolyaggá össze.

De gondolatai sebesebben futottak a felhöknél és füstnél s nem hagyták pihenni.

Miért is kellett mindennek igy jönnie?

Sajátságosan olvadt egybe képzeletében az örökké álmodott álom egy fényes, dicső ségteljes jövőről, s a ravatal, a melyben atyja, ki egyedül értette meg őt, most hidegen és részvétlenül fekszik.

Még csak el sem bucsuzott tőle. Tudta, hogy beteg, de nem sejtette, hogy ez lesz a vége — ily hirtelen! . . . Villámcsapás volt a tiszta égből . . .

O! mennyire szerette atyját! Talán azért volt oly erős, oly mély ez a szeretet, mert némi önzés is vegyült beléje. Hiszen atyja egyedül segitett neki küzdeni az előitéltek ellen, ő egyedül fogta föl rajongó lelkesedését s látta azt a meggyulni vágyó szikrát, a mely lelkében szunnyadott. Ő segitett megnyugtatni anyját, a ki kétségbe volt esve attól a gondolattól, hogy leánya szinésznő legyen.

— Eszter komédiásné! — tördelte zokogva, s képzeletében már látta, a mint kifestett arccal ugrál a szinpadon.

— Nem, müvésznő! — válaszolt atyja szilárdan s érveléseivel, határozottságával elhallgatásra birta a jó asszonyt, bár jóváhagyását nem tudta megnyerni.

És most meghalt. Még egy évet kellett volna várnia, Eszter akkor elvégzi a szinésziskolát. De nem várta meg.

— Atyám, édes atyám! — kiáltott föl Eszter önkéntelenül hangosan, s kinyujtotta karjait, mintha vissza akarná hivni.

Utitársai csodálkozva tekintettek reá. Magához tért.

— Talán rosszul van a kisasszony? — kérdé az öreg ur, föltekintve az ujságból, a melyet olvasott. Eszter csak fejét rázta. Egy tábori pap, a ki vele szemben ült, levette a katonasipkáját s szemüvegét orrára nyomva, kivánesi bizalmassággal hunyoritott feléje. Egy zöldvikleres hölgy kétkedő pillantással nézegette végig s aztán megvetőleg forditotta el fejét.

Eszter elpirult s még jobban a szögletbe vonta magát. Ezek idegenek s ha azt mondaná nekik: „Atyám meghalt, temetésre utazom“, — talán el sem hinnék neki.

Végre! A vonat megállt, Eszter sietve szedte össze kicsiny podgyászát és leszállt. Gondolta, hogy nem várja senki s egyenesen halad előre a jól ismert uton. Szive oly nehéz volt, ugy érezte mintha kemény szikla volna a helyén, s az leakarná nyomni sulyával a földre. Körülötte sürögtek-forogtak az emberek, vasuti szolgák szaladgáltak ide-oda, — de mindezt a zajt, kiáltozást, tolongást mintha csak messze távolból hallotta és látta volna. — Félelemmel gondolt a viszontlátásra anyjával, s szinte szeretett volna vissza fordulni, vagy minél később hazaérkezni.

— Eszter! — hallatszott egyszer a háta mögött — Eszter!

Egy kis, öt—hatéves fiu szaladt lelkendezve feléje s átölelve a térdeit, nevető arccal tekintett föl reá.

— Ó Ferike! — kiáltott Eszter, s ölébe kapva a gyermeket, össze-vissza csókolta. — A fiucska fontoskodó arczczal tekintett reá.

— Uj ruhám van Eszter látod? Szép fekete. Janinak is ván meg az Illuskának is. Janinak és nekem a tatájéból csináltak. Mert tatának nem kell több; tudod, mert meghalt.

Eszter alig tudta visszatartani a könyeit. Letette a gyermeket.

— Mit csinál a mama? — kérdé.

— Semmit. Csak egyre sir, — felelt a fiucska, mosolyogva kapva egy zöld légy után, a mely ruhájára szállott.

— Egyedül jöttél ki? — kérdé Eszter, megfogva a kezét.

— Dehogy. A Miksa bácsival. — Ott állani.

Eszter megfordult s egyszerre előre nyujtotta mind a két kezét.

— Gondolhattam volna, hogy maga itt lesz, Miksa, — mondá őszinte örömmel. — De lássa oly kábult voltam, nem jutott eszembe semmi. Hiszen maga még mindig a mi régi jó barátunk, ugyebár?

Miksa csöndesen tartotta kezében a leány kezeit és szép barna szemei melag részvéttel tekintettek reá.

— Mindig, — felelt egyszerüen. — De most siessünk haza, Eszter, mert otthon várják.

Előszólitott egy kocsit s mindahárman beszálltak. Az uton keveset beszéltek. A gyermek közöttük ült, az csevegett és kérdésekkel ostromolta őket a gyermekek tolakodó, kedves, kegyetlen modorában. Mit tudta az még, hogy mi az élet és a halál.

Eszter néha néha egy-egy pillantást vetett Miksára, a ki annyira megerősödött, megférfiasodott azóta, hogy utoljára látta. De Miksa nem viszonozta tekintetét, nem beszélt hozzá s nem is kérdezősködött. Csupán a kis fiunak felelgetett egyhanguan, röviden.

És a mint a lassan alkonyuló nappal szemben a jól ismert, rég nem látott házsorok közt végig haladtak, Eszter valami észrevételt tett magában. A gyászon és az egész lényét betöltő fájdalmon keresztül is észrevette vagy érezte, hogy Miksa, az ő gyermekkori barátja és játszótársa, sokkal hidegebb és tartózkodóbb hozzá most, mint volt azelőtt, midőn még mindketten félgyermekek voltak.

Tehát ő is haragszik? Ő sem tudott kibékülni avval a gondolattal? Talán el is itéli őt? Hát ő sem tudja leküzdeni azt a kicsinyes, kisvárosi előitéletet? Miért is nem volt akkor otthon? Talán akkor . . . Nem, nem, soha! Azt a hangot lelke mélyén Miksa nem lett volna képes elhallgattatni . . .

És aztán utóvegre is most már késő. Miksa bizonyára már mátkás valakivel, valami piros almaarcu kisvárosi szépséggel, a kinek simára fésült haja kék szalaggal van felkötve s a ki a beffőtteket meg a mogyoró tortát kitünően tudja késziteni.

Hirtelen megállott a kocsi s Eszternek a szivébe nyilallott, midőn a kivilágitott sarokablakot meglátta. Ott fekszik atyja a ravatalon, körülötte égnek a gyertyák, s ő még tudott egyébre is gondolni. A másik pillanatban már benn volt a szobában s zokogva térdelt anyjával a koporsó mellett, mig a gyermekek megrettenve vonultak egy szög letbe. Miksa pedig eltávozott, hogy ne zavarja őket szent fájdalmukban.

A temetéseu sokan voltak, Bándy György csak szerény kis hivatalnok volt ugyan, de mindenütt szerették. Es aztán sajnálták az özvegyét, a ki négy gyermekkel maradt szegényen, asszonyok leginkább csak kiváncsiságból jöttek el. Látni akarták, hogy Eszter mit fog csinálni a temetéskor. Az az Eszter . . . . . Mert az hallatlan dolog, hogy egy

várt pillanat, midőn Mésöly Géza, mint ex professo képiró, a művészi pályára léphetett.

Munkácsy, Bencur és Mészöly egy esztendőben, 1844-ben születtek, de e véletlent a legutóbbi művész sohasem hozta szóba, sőt zokon esett szerénységének, ha a világhir szárnyára kapott művészekkel együt emlegették.

„Pedig e három név egymás mellé állitása" mondja Szana a „Magyar Művészek" czimü könyvében „több volt az egyszerü udvariasságnál."

Érdekes az is, a mi az elhunyt művész első sikeréről foglaltatik ugyanott.

A bécsi festészeti akadémiába nagyon nehezen jutott be a fiatal Mészöly. A tudós tanárok nem sok bizalmat helyeztek a fiatal naturalistába, a ki még németül sem tudott beszélni. De csakhamar beszéltek helyette művei. 1870-ben elnyerte az akadémia aranyérmét az osztrákok elől, aztán a bécs világkiállitáson, majd Münchenben tünt fel s szerzett magának, hazájának osztatlan dicsőséget.

1883-ban a müncheni nemzetközi kiállitás arany érmét nyerte meg. Ugyanebben az évben kapta itthon a tárlati nagy dijat.

Ilyen pályafutás után bizonynyal megbocsátotta volna Mészölynek apja is azt, hogy ott hagyta a pandektákat, jogi tanulmányait a művészet kedveért.

*

Az a tüdőbaj, mely tavaly nyáron fogta el először s a mely oly röviden, szinte orvmódra végzett vele tegnapelőtt: olyan életet szakitott ketté derékon, mely még sok boldogságot, dicsőséget és hasznot igért. De igy is, a férfikora teljében elhunyt művész olyan művészi multat hagyott hátra, mely becsülete tére válnék egy befejezett életnek is.

Mészöly Gézában minden kétségon kivül legkiválóbb tájképfestőnket vesztettük el. Ő érezte meg minden társa között legjobban a magyar tájat, ő tudta azt legpoetikusabban kifejezni. A Balaton volt a kedvence, de imádta és értette a Tiszta játékát is. Dunántuli volt, de az Alföldet nem érzékitette meg ugy senki mint ő.

A mult év nyarán huzamosabb időt töltött Debreczenben is, hol számos, a trónörökös nagy vállalatához szánt tájképhez készitett fölvételeket.

Temetése ma délután megy végbe Budapestről hová holttestét Jobbágyiból szállitották, A gyászszertartást Szász Károly ref. püspök végezi s a sirnál Keleti Gusztáv tart beszédet.

Közgyülési tárgysorozat.

Az 1887. évi november hó 18-án — Csütörtökön — délután 9 órakor, a városháza nagytermében tartandó rendes bizottsági közgyülés tárgysorozata.

1. Polgármesteri jelentés.
2. Miniszteri rendelet, melyszerint a városi szervezési szabályzat jóváhagyatott, a közgyülési ügyrend pedig módositás végett leküldetett.
3. Ugyanaz: a királyi kisebb haszonvételek gyakorlására nézve hozott szabályrendelet módositása iránt.
4. Ugyanaz: a debreczen-csapi hadászati ut fentartása tárgyában tett közgyülési felterjesztésre.
5. Ugyanaz: a bpesti gör. kir. főconsul kinevezése tárgyában.
6. Zólyommegye átirata, a közigazgatási költségekhez való állami hozzájárulás iránt tett felterjesztésének pártolása végett.
7. Ugyanannak átirata országos lelencz ház felállitása iránti feliratának pártolásáért.
8. A f. évi szept. 22-én választott bizottsági tagok névjegyzéke.
9. A legtöbb adót fizető bizottsági tagok névkimutatása.
10. Az igazoló választmány megalakitása.
11. A közigazgatási bizottság tagjainak választása.
12. Számonkérőszékbe két bizottsági tagnak választása.
12. Nyugdij ellenőrző bizottság tagjainak választása.
14. Tanácsi előterjesztés a betegség vagy szellemi fogyatkozásban szenvedő tisztviselővel szemben követendő eljárás szabályozása tárgyában.
15. Ugyanaz: a közmunka kezelése és utak fentartására vonatkozó szabályrendelet alkotása és a közmunka váltságdij megállapitása iránt.
16. Ugyanaz: az 1887/8-diki polgári illetőségnek kiadatása tárgyában.
17. Ugyanaz: a hortobágyi intéző bizottsági tagok számának megszaporitása iránt.
18. Ugyanaz: a városi reáliskolánál egy helyettes tanárnak állandósitása ügyében.
19. Ugyanaz: az iparosiskola 1887/8-ra szóló költségvetésének megállapitása iránt.
20. Ugyanaz: a honvéd laktanyák évi fentartási általányának megálapitása iránt.
21. Ugyanaz: több városi apró földbirtok eladása tárgyában.
22. Ugyanaz: egy külvárosi telekből 75 □ ölnek a szomszéd telekhez csatolása iránt.
23. Ugyanaz: Percze János volt levéltári segéd nyugijalapra befizetett pénzének az örökösök részéről kiadatása ügyében.
24 Ugyanaz: Konti József t. tanácsnok szabadság időt kérő beadványa folytán s ezzel kapcsolatosan annak nyugdijaztatási ügye.
25. Ugyanaz: Dr. Balkányi Miklósnak a telephon vállalat létesitése érdekében beadott kérvényére.
26. A lefolyt 1886-ik évről szerkesztett elnöki jelenést
27. Jelentés az esküdtszék ujonnan készitett szolgálati kimutatása kiséretében.
28. Ugyanaz: a Kövesdi János által évenkint adandó alapból 51 árvagyermeknek felruházta tásáról.
29, Bába oklevelek kihirdetése.

Debreczen, 1887, november 12.

Simonffy Imre
királyi tanácsos, polgármester.

Napi hirek.

— **A felolvasó kör** f. hó 17-én tartandó estélyén ifj. Kovács János ur olvassa fel tanulmányát „A pokolról", azután Ajtai K. Albertré asszony „Gyarmathy Zsigánénak „Az én zsidóm" czimü rajzát. Jegyek a Göltl Nándor ur gyógyszertárában kaphatók a felolvasás napján.

— **A nyiregyházi hangverseny.** A nyiregyházi ev. ref. egyház által saját iskolája alapja javára f. hó 26-dikán tartandó táncmulatsággal egybekötött hanversenynek, melyben szinházunk szeretetreméltó primadonnája Margó Célia k. a. és Verő György ur főrendező is közreműködik, — müsorozata a következő: 1. „Oberon nyitány," előadja Benczy Gyula, zenekarával. 2. „Cambyses," ballada, Erdélyi Bélától; szavalja Bónis Sámuel ur. 3. a) „TikTak,"dal „A komédiás herczegnő" czimü operette-ből. R Planquette-től. b) „Bathilde keringő." „Olivette lakodalma" czimü operette-ből. E. Audran-tól. Énekli: **Margó Célia** kisasszony. Zongorán kiséri Verő György ur. 4. a) Wagner Liszt: „Tannhäuser"-ből. b) Mendelssohn: „Wadászdal," zongorán előadja: Maier Luiza kisasszony. 5. „A honfidal", Zimai Lászlótól, előadja: a nyiregyházai dalkör. 6. a) Fr. Chopia: „Polonaise" (A dur.) „Valse" (Cis moll.) b) „Magyar népdalok", zongorán előadja: Mikecz Dezső ur. 7. „Magyar népdalok", énekli: **Margó Czélia k. a.** Zongorán kiséri Verő György ur. A rendező bizottság következő urakból alakult meg: Lukács Ödön, Borbély Sándor társelnökök. Menyhért János pénztárnok. ifj. Török Gábor jegyző. Bónis Samu, Bátory Elek, Grédig Károly, Hubay József, Kálnay Zoltán, Kertész Bertalan, Kovács Elek, Mikecz Dezső, Morvay Pál, Palaticz Lajos, Pápai Endre, Somlyódi István, Somossy Mihály, Tester Lajos, biz. tagok. A hangverseny a Nagyvendéglő nagytermében tartatik meg, s kezdete este 8 órakor. — Beléptidij személyenkint az első 6 sorban 1 ft 50 kr., a többi sorokban 1 frt, Felülfizetések a jótékonyczél érdekében köszönettel fogadtatnak. A m. kir államvasutak debreczeni városi menetjegy irodája (Katz Jakabnál) minden oly utazni akaró társaságnak, mely legalább 25 taggal jelentkezik, 50 %-kos árkedvezményü jegyet ád, mely körülmény kedvező alkalmul szolgálhat arra nézve, hogy Debreczenből is minél többen mehessenek át eme nyiregyházai hangversenyre, mely igen élvezetesnek igérkezik.

— **A jótékony Nőegylet köréből.** A jótékony Nőegylet választmánya tegnap, vasárnap, d. u. 3 órakor gyülést tartott a városháza nagy tanácstermében. Örvendetes tudomásul vétetett Kaszanyitzky Endre urnak és nejének e lapokban már jelzett 100 frtos árvaházi alapitványa. Tiz szegénynek kiutalványoztatott 43 frt. Az Egylet most 17 árvát tart fenn, 16-ot az árvaházban, 1-et magánháznál. Elvben elfogadtatott a tél folyamán egyleti theaestélynek rendezése, — egy következő választmányi gyülésre hagyatván ugy ennek, mint egy másik, az Egylet tág munkakörére vonatkozó ügynek részletes megbeszélése.

— **Eljegyzés.** Blauhorn Henriette kisasszonyt Strassberg Mór franczia nyelvtanár unokahugát Debreczenből eljegyezte Hódosi Adolf Bpesről.

— **A békésbánati ev. ref. egyházmegye és az unitáriusok.** A békésbánáti egyházmegyéből nagyon lehangoló hireket közöl a Debreczeni Protestans Lap. Azt irja ugyanis hogy: „A mező-berényi" ev. ref. egyház hivei közül legközelebb 10 előkelő gazdag család jelentette be az unitáriusokhoz való átállási szándékát és pedig azon ok miatt, mert a békési határban levő földjek után az egyházi felsőség által a békési egyháznak is fizetni köteleztettek. A battonyai ev. református egyház hivei közül többen, csaknem az egész egyház, áttérni készülnek, az unitáriusokhoz és pedig azon ok miatt, mert a lelkészjelölő bizottság nem jelölte ki nekik azon lelkészt, kihez ők, — mint egyházuk felvirágoztatójához, — már eleve szép reményeket füztek s hozzá odaadó hüséggel ragaszkodnak. Ha aztán azon a vidéken fenhangon beszélik, hogy az unitáriusok titokban erősen dolgoznak az egyházi adó, vagy a domesztika miatt elégületlenkedő református hivek hozzájok való áttéritésén, legkevésbé sem csodálkoznnk rajta, ha a makói ev. ref. egyháztanács közelebb azon határozatot hozta, hogy nem pártolja a protestans irodalmi Társulat eszméjét a mennyiben az aláirásra felhivók között az unitáriusok püspökének neve is előfordul.

— **Három agancsu őzbakfej a guthi erdőből.** Payer József főpiaczutczai üveg és porczellán kereskedésének kirakatában érdekes vadász zsákmány szemlélésében gyönyörködnek Nimródjaink és a járó kelő közönség. Kivált az előbbiek büszkélkednek véle, hogy a ritka vadász-trofeum a mi guthi erdönkből került ki. Egy ritka szépségü kitömött őzbakfej az, — izléses vas foglalatban és vas táblácskán ellátott felirattal, hogy a szerencsés lövő Van der Vense, nálunk általánosan kedvelt vezérőrnagy, ki a ritka szép vadat f. é. aug. 30-án lötte a guthi erdőben. A derék bak 3 agancsesal rendelkezik, melyek közzül kettő két-kétágu s a gyönyörü fej azt látszik mondani nézőinek: „Van-e férj a ki különb agancsokkal rendelkeznék?"

— **Hymen.** Boldog családi ünnepély folyt le tegnap estve, szükebb körben, városunk egyik legelső házánál, Csöglei Tóth Gyula nagykereskedő urnak családjánál. Ekkor tartotta ugyanis eljegyzését Csik szentimrei és csatószegi Györffy Aladár ur, a debreczeni társas életnek egyik legkedveltebb alakja a Gregersen és Fischer nagyvállalkozó czég irodájának főnöke Tóth Gyula ur leányával, a szép és szeretetreméló Ilona kisasszonynyal.

— **A vőrheny járvány** még mindig szedi áldozatait városunk területén November hó 6-dikáig beteg maradt a megelőző napokról 12 fi, 13 nőnemü; ezeknek száma nov. 13-ig szaporodott 4 fi, 9 nőnemüvel, igy az összes beteg látszám volt 38, ezek közül meggyógyult 5 fi, 6 nő, meghalt 2 fi, 1 nő, s gyógykezelés alatt maradt 9 fi, 15 nő, A járvány egész tartama alatt 22 fi, 31 nőnemü betegült meg s 9 fi, 9 nőnemü gyógyult fel, s mig 4 fi, 7 nő elhalt.

— **Zichy Géza gróf müvészi körutja.** Kiegészitéséül annak a minapi hirünknek, hogy a svéd király Zichy Gézát a Wasa-rend középkeresztjével tüntette ki, még a következő érdekes részleteket közöljük: a svéd király e hó 6-ára hivta meg Zichy Gézát, hogy tartsa meg udvari hangversenyét. A zártkörü hangversenyre mindössze esak huszonheten voltak hivatalosak, köztük Latinovits László, ki Zichy Gézát müvészi körutjában kiséri. A hangverseny igen kedélyesen folyt le. Zichy Géza tizen-

---

becsületes hivatalnok leánya elmenjen szinésznőnek!

— Meglássa lelkem, milyen szépen el fog ájulni, — mondta egyik a másiknak.

— Dehogy, görcsöket kap majd és ráveti magát a koporsóra.

Eszter észrevette a tolakodó, kiváncsi tekinteteket, s terhére voltak azok. Azt hitte, hogy megszakad a szive, midőn bezárult a föld a koporsó fölött, de nem tudott sirni! Halálsápadtan, mereven állt az anyja mellett, a ki kezeit tördelte s félrecsuszott kalapjával, vörösre sirt szemeivel a fájdalomnak siralmas látványát nyujtotta.

A két nagyobbik gyermek, anyjokat sirni látván, szintén teljes erejökből zokogtak, rövid szüneteket tartva, ha kifáradtak. Ferike pedig, egy fölvigyázatlan pillanatot fölhasználva, elbarangolt a temetőben s a gyászruhája zsebeit teleszedte apró kavicsokkal, a melyeket a hó alól kapart ki.

A szertartásnak vége volt, a földet beszentelték s a kocsi hazavitte a gyászolókat a szerencsésen előkerült Ferikével együtt. A közelebbi ismerősök még elkisérték a házhoz, még egy-két köznapi vigasztaló szót intéztek az özvegyhez, aztán elmentek azok is.

(Folyt. köv.)

Két házasság.

— Eredeti regény egy kötetben —

Irta: **R. P. O.**

(Folytatás.) (27)

Nincs joga dühét, megvetését, modorát azzal az emberrel szemben fennen hangoztatni, azzal csillapitja háborgását:

Feledj és járj kötelmeid után. — Es az egyetemen az elmés sarcazmustól sziporkázó nagy szabásu előadásai elragadták hallgatóit, kik meghajoltak nagy tehetségei előtt.

Azonban nem sokára megint Elemér, a hü, az odaadó barát lép eléje a boldogságtól árasztott arccal s nemes szenvedélylyel közli vele élete szép és boldogitó mozzanatát.

— Elveszem nőül azt a szegény, üldözött teremtményt, mert szeretem, mert ő is szeret. Anyám is ránk adta áldását, nagyon boldogok leendünk. Ugy van. A nő a házasélet nemtője, mosolyával, bájával büvössé teszi a családi tüzhelyet s férje kezeibe rakja le bizalmát, becsületét, mert mig azt az élet fontosabb ügyei lekötve tartják, a gyermekek felett az anya tárja szét védő, oltalmazó szárnyait, az ő hivatása körébe tartozik a kicsinyek zsenge lelkében a jó, a nemes iránti hajlamokat felébreszteni, istápolni, nagygyá fejleszteni.

Violába, a ki az élet tövises ösvényén a sok megpróbáltatáson az erős rázkódásokon ment keresztül, ebbe a szegény leányba helyezem bizalmamat egész életem jövendő szerencséjéhez, boldogságához, Egy érzéketlen pipere bábot, ki idegeinek egész megfeszülésével csak a zajos élet zürzavaros mámorában érzi jól magát. soha sem tudtam volna nőül venni, közelléte nem nyujtotta volna a házas élet csendes boldogságát, melyben a heves szerelemből utóbb nemes, becsületes tisztelet, hü ragaszkodás fejlődik a hitestársak között. Az a nő, ki vagyonának és egyéb előnyeinek tudatában van, rendszerint a házasélet jogarát kivánja kezeiben birni. Ugy e mennyegzőmön te is ott lész. Igen, igen, már ez elől nem szabad kibujnod. Es Géza tekintete tévetegül jár körül, nem tud megfelelni legjobb barátjának kérdésére, habozik, mentegetődzik, soká alaptalan okok után kapkod, de remegő keze és elváltozott, fátyolozott hangja sejteti a valót Elemérrel.

— Nem türöm tovább azt az alakoskodást, nem türöm, hogy áltasd legjobb barátodat! Beszélj bátran, minő bánat rágódik lelkeden? Mondd! a mi családunk sebezte meg szivedet? Már régóta kerülöd házunkat s ez valamennyiünket gondolkozóba ejtett, tehát bátran, fejtsd meg a rejtélyt. Nos igen már régóta észlelem, hogy életedben valami rendkivüli történt, a mit előttem is minden áron rejtegetni kivánsz. — Tovább nem türöm ezt a méltatlan magaviseletet; — annyi éven át a leghivebb, a legöszintébb barátok valánk, és te családunkban mindig szivesen elidöztél s mi valamennyien igaz vonzalommal voltunk irántad. Hát mi idézhette elő a változást? Ezt a szörnyü meghidegülést!

Géza megrázkódik, szabadkozik még egy ideig, de Elemér nem tágit s erre megered a szó ajkain, elmondja mindazt, a mi megrendité lelkét, a mi véghetetlen bánatát okozta, keserves multját, vigasznélküli jelenét.

Elemér mellén összefont karokkal, lehorgasztott fővel, borongó homlokkal, szótlanul, — megindultan hallgatá a szerencsétlen szerelem gyötre mét, mely a legjobb, a leggyengédebb barát szorongatott kebléből fakad.

— Ugy-e megértettél? folytatja aztán Géza egy hosszabb, kinos szünet után, miaalatt egész alakja remegett a fájdalmas visszaemlékezés izgalmas, széditő kinjaitól. A büszke Leona végezett velem örökre. Belátod most, hogy még mennyegződre sem mehetek, a viszontlátás megtörné erőmet. — Aztán a nagy bánat érzéketlenné, sötétté teszi a lelkemet, nem tudunk többé osztozni mások örömében s csak bus vagy irigykedő szemtanuja lehetnék boldogságodnak. — Hagyj magamra zaklatott szivemmel, nekem legjobb igy . . .

Elemér szive mélyéből megsajnálta ezt a jó fiut, kit egész életében oly rendkivüli módon szeretett; meghatottan szoritott vele jobbot és azzal a vigaszszal távozott, hogy az idő és a szorgalmas munka behegeszti majd ezen mély sebet is.

Leona és Géza ez a két büszke jellem csakugyan végzett egymással örökre.

Elemérnek, Violával való egybekelése megtörtént, zajtalanul, kizárólag családi körben.

Ladányiné önelégülten tekintett a boldogség dicsfényétől körülvett fiatal párra; ha ugyan csökkent is nagymérvü nagyravágyása, mégis titokban itt-ott szabad folyást engedett becsvágyának.

Oh! Elemér még mindig elérheti a miniszteri tárczát, miután a parlamentnek egyik kiváló tagja s ott tág tere nyilik, hogy nagy dolgokat tegyen, — melyek által rést tör magának a protekczió és az összeköttetések meredek, szilárd falán. Hiszen az utóbbi idő fényes példákat állitott eléje.

Mindhiába! a szegény jó asszony nem tudott végkép hátat forditani magos röptü ábrándjainak.

Elemér a mennyegző után nászutra indult szép nejével, jónak látta Violát egy időre elvinni ama házból, melynek minden egyes zuga a mult bánatos, kinzó emlékeként tekinte reá.

Igen, hadd feledje, — mennyi szivszorongás, — szótlanul türt szenvedés és szüntelen megalázás szomoritá el abban ifju lelkét.

Viola óhajára, anyja hazájába utaztak.

Oh! és minő szép utazás volt ez. Szebbnél-szebb gyönyörködtető, elbüvölő tájak, magas hegyekkel, melyeken a fehér ut szalagként tova kigyódzik a buja növényzet között, a csendes, ábrándos völgyekben idilli fekvésü faluk, a napbarnitott munkásnép gyakran felhangzó méla bus dalával. És a tenger ezüstösen fénylő habjainak csapkodó, morajló zaja fokozta az ifju nő elragadtatását, kinek örömujongásai az illatos, mámoritó légkörben, tisztán vidáman röppentek a csodás, kéklő ég felé.

Minő határtalanul boldog volt a szeretett férj oldalán, arczáról végleg eltünt a bánat nyoma, homloka felderült, kedélye felélénkült, — járása rugonyosabbá vált, egész lényén hódító, ellenállhatatlan varázs ömlött el.

Oly csoda szép volt, hogy Torwaldsen Canova, vagy Pradier halhatlan vésője méltán megörökithette volna, mint a női szépség tökélyét.

A boldog férj nem tudott eltelni bámulatával.

(Folyt. köv.)

---

két darabot játszott, ren
egyes darabok közt ped
a király is gyönyörköd
iskolázott, férfias erős h
kével, — a melye
sértek. A svéd király
előzékeny ember, a ki
barátságosan kezet fo
esti 9 órakor kezdödött.
buffetbe mentek, hol a hi
tötték el. A király ekko
Wasa-rend kommandeur
séggel elmondott hizelgő
Eugénia, a király bet
keretbe foglalt arczképét
fejezve sajnálkozását, hog
nem lehetett jelen az
tal közönetét az általa p
vében, a melyek Zic
czélu hangversenyei ált
mányban részesültek. Z
holmból Upsalába ment
körutját, Upsaláról pedig
Gottenburgban ad egy h
kisérő barátjával Latinov
hazafelé indul és e hó
itthon lesznek.

— **Népesedés.** Debr
területén nov. 6-tól nove
héten született ev. ref.
könyvi tétel) élve 12 fiu
fiu, 1 leány = 13 fiu, 2
mek; r. kath. (293—295
élve 1 fiu, 2 leány = 3
anyakönyvi tétel) élve 1
Született összesen 17
gyermek. Meghalt ugyan
17 nőnemü = 33 egyén;
26; r, kath. 3, izr, 2, isr

— **Debreczenieket ill
pénzek.** A 8-dik hadtest
ügykezelősége részéről eg
tett a napokban a városi
ottani országos főpénztár
lakos részére katonai egy
keletü követelések fejé
tól — 100 frtig pénzössz
ben, mit is kellő igazolás
köseik kikaphatnak. Miutá
ugymint Martinek
Antal, Zwettler Josefina,
rász, Wein Dániel, az u
hatóság előtt teljesen i
a szóban levő pénzekre ig
meztetnek, hogy követelés
czéljából a jegyzői szobá
polgármesteri titkárnál je
ügyben bővebb felvilágosi

— **Dr. Tóth Ödön** v
mult héten szerdán lett k
ti Erzsébet kórházhoz seg

— **Talált kulcs.** Tegn
találtatott a szinházi néz
szék sora 4. számu helyé
heti a III. ker. rendőrkap

— **Kitüntetett debrec
Miksa,** helybeli jóhirnevü
rost, ki a közelebbi egy
met pálánkai kiállitáson b
noviczi, tartományi kiállit
mányt nyert, a deési kiállit
a második dijjal, bronzére
versenyképes s jeles minős

— **Az iparos ifjak c
czeni iparos ifjak önképz
egyletének dalköre f. hó
müsorral hangversenyet
nagytermében.

— **Helyi irodalmi terr
nos főiskolánk jeles tan
„Erkölcsiség szabadakarat
megjelent. Szándékunk e
munkát, mely hihetőleg
és emberösmerettel van ir
tetni. Félünk azonban, ho
a legjobb akarat mellett
keresztül vinni, mert a kö
nyomdának kiállitásában
gyarló nyomásu, hogy a
tatlanok.

— **H.-Szoboszlón** a
„Első daltársaság" az ott
élénkitése czéljából felolva
tött társas estélyek rende
adatául. Az első ilyen fel
Szoboszlón egész ujdonság
e hó 12-én szombat este t
alkalommal Padrah Sá
ur olvasta „Tanulmán
szellemtől szipor
moreszkjét. A felolvasót
talmazta a szép számu kö
hari Kálmán tanár
„Fülemüle" czimü ösmere
élénk derültséget keltve.
ben jegyeztették elő ma
ugy hogy remény van rá
mozgalom a kellő eredmén
legközelebbi szombaton A
ottani jbirósági hivatalnok

— **Telefon hálózat**
szombati számunkban irt
tanács javasolni fogja a k
12 teleppel lépjen a telefo
közé. Érdemesnek találjuk
részben közölni, a mint kö
ugy a nagy közönségre,
városi hatóságra nézve köz
valamint belkezelési szemp
kétségen kivül
vállalat hasznai a városi t
fontosságu intézmény létes
tása érdekében javasolja, h
mig a szükségletek ez irán

két darabot játszott, rendkivüli hatással, az egyes darabok közt pedig egy párszor maga a király is gyönyörködtette vendégeit jól iskolázott, férfias erős hangon előadott énekével, — a melyet zongorán kisértek. A svéd király különben is kedélyes előzékeny ember, a ki minden vendégével barátságosan kezet fogott. A hangverseny esti 9 órakor kezdödött. Utána fél 11-kor a buffetbe mentek, hol a hideg vacsorát állva költötték el. A király ekkor adta át Zichynek a Wasa-rend kommandeure keresztjét, jó németséggel elmondott hizelgő beszéd kiséretében. Eugénia, a király beteg testvére, csinos keretbe foglalt arczképét külte Zichynek, ki fejezve sajnálkozását, hogy gyögélkedése miatt nem lehetett jelen az estélyen, s egyuttal közönetét az általa pártolt intézetek nevében, a melyek Zichynek jótékony czélu hangversenyei által jelentékeny adományban részesültek. Zichy Géza gr. Stockholmból Upsalába ment, folytatva művészi körutját, Upsalából pedig Christiániába. Még Gottenburgban ad egy hangversenyt s aztán kisérő barátjával Latinovits Lászlóval együtt hazafelé indul és e hó utólsó napjaiban már itthon lesznek.

— **Népesedés.** Debreczen sz. kir. város területén nov. 6-tól november 12-ig terjedő héten született ev. ref. (1311—1344 anyakönyvi tétel) élve 12 fiu, 20 leány, halva 1 fiu, 1 leány = 13 fiu, 21 leány = 34 gyermek; r. kath. (293—295 anyakönyvi tétel) élve 1 fiu, 2 leány = 3; ág. hitv. ev. (24 anyakönyvi tétel) élve 1 fiu; izr. élve 2 fiu. Született összesen 17 fiu, 23 leány = 40 gyermek. Meghalt ugyanezen idő alatt 15 fi, 17 nőnemü = 33 egyén; ezek közül ev, ref. 26; r, kath. 3, izr, 2, ismeretlen 1,

— **Debreczenieket illető letétbe helyezett pénzek.** A 8-dik hadtest Prágában elhelyezett ügykezelősége részéről egy értesités intéztetett a napokban a városi tanácshoz, hogy az ottani országos főpénztárnál több debreczeni lakos részére-katonai egyének elleni régibb keletü követelések fejében bizonyos 15 frt tól — 100 frtig pénzösszegek vannak letétben, mit is kellő igazolás után ők vagy örököseik kikaphatnak. Miután az illető egyének ugymint Martinek József, Woszt Antal, Zwettler Josefina, Bőhm József, Kaderász, Wein Dániel, az utóbbi kivétetével a hatóság előtt teljesen ismeretlenek, a szóban levő pénzekre igényt tartók figyelmeztetnek, hogy követeléseik érvényesithetése czéljából a jegyzői szobában Király Gyula polgármesteri titkárnál jelentkezhetnek, ki az ügyben bővebb felvilágositással szolgál.

— **Dr. Tóth Ödön** városunk szülötte, a mult héten szerdán lett kinevezve a budapesti Erzsébet kórházhoz segéd orvossá.

— **Talált kulcs.** Tegnap egy kis kulcs találtatott a szinházi nézőtér VII. támlászék sora 4. számu helyén. Tulajdonosa átveheti a III. ker. rendőrkapitányságnál.

— **Kitüntetett debreczeni gyáros.** Gorovi Miksa, helybeli jóhirnevü aczél sodrony gyárost, ki a közelebbi egy év alatt, már a német pálánkai kiállitáson bronzérmet, a csernoviczi, tartományi kiállitáson pedig diszokmányt nyert, a deési kiállitás biráló bizottsága, a második dijjal, bronzéremmel tüntette ki, versenyképes s jeles minőségü gyártmányáért.

— **Az iparos ifjak dalestélye.** A debreczeni iparos ifjak önképző es betegsegélyző egyletének dalköre f. hó 27-dikén válogatott müsorral hangversenyt rendez a „Korona“ nagytermében.

— **Helyi irodalmi termék.** Dr. Őreg János főiskolánk jeles tanárának uj könyve „Erkölcsiség szabadakarat nélkül“ czim alatt megjelent. Szándékunk e bizonynyal szép munkát, mely hihetőleg nagy tudománnyal és emberösmerettel van irva bővebben ösmertetni. Félünk azonban, hogy e szándékunkat a legjobb akarat mellett sem leszük képesek keresztül vinni, mert a könyv, mely a városi nyomdának kiállitásában jelent meg, oly gyarló nyomásu, hogy a sorok olvashatatlanok.

— **H.-Szoboszlón** a nem rég alakult „Első daltársaság“ az ottani társadalmi élet élénkitése czéljából felolvasásokkal egybekötött társas estélyek rendezését tüzték ki feladatául. Az első ilyen felolvasó estély, mely Szoboszlón egész ujdonság ingerével hatott, e hó 12 én szombat este tartatott meg, mely alkalommal Padrah Sándor közjegyző ur olvasta „Tanulmány uton“ czimü szellemtől szikporkázó, pompás humoreszkjét. A felolvasót élénk tapsokkal jutalmazta a szép számu közönség, ezután Bihari Kálmán tanár ur szavalta el, a „Fülemüle“ czimü ösmeretes költeményt, — élénk derültséget keltve. Már eddig is több ben jegyeztették elő magukat felolvasásra, ugy hogy remény van rá, miszerint e szép mozgalom a kellő eredményt el fogja érni. A legközelebbi szombaton Adler Adolf ur ottani jbirósági hivatalnok fog olvasni.

— **Telefon hálózat Debreczenben.** Már szombati számunkban irtuk, hogy a városi tanács javasolni fogja a közgyülésnek, hogy 12 teleppel lépjen a telefon vállalat előfizetői közé. Érdemesnek találjuk e tanács javaslatot részben közölni, a mint következik: Miután ugy a nagy közönségre, mint közelebbről a városi hatóságra nézve köz- és tüzbiztonsági valamint belkezelési szempontból minden kétségen kivül állanak a vállalat hasznai a városi tanács ezen nagyfontosságu intézmény létesithetése és fenntartása érdekében javasolja, hogy 1. addig is, mig a szükségletek ez irányban tovább fejlődnek a város a vállalatba előfizetőként a következő 12 teleppel lépjen be: I. a városháza, elnökség; 2., II. ker. rendőr alkapitányság; 3., a tüzoltó őrtanya; 4., az I. ker. rendőralkapitányság; 5., vasuti indóház, rendőrség; 6, a 3. k. r. kapitányság; 7, a rend. főkapitány magán lakása; 8, városi közkórház; 9, Nagyerdő, erdőmesteri lak; 10., a Pavillon laktanya, a katonai tüzkészültség alkalmazhatása érdekében; 11., a városi számvevőség és 12., az epreskerti faraktár. II. Engedje meg a város hogy a kérdéses vállalat telephon vezetékei a városi épületeken dij nélkül alkalmaztathassanak s a városi lakosság hirdetmény utján felhivandó, hogy épületein a vezetékek alkalmazását engedje meg. — III., A mennyiben ezek szerint a telefon hálózat a városon kivül eső helyekre is kiterjesztetik: a vállalat részére egyszersmindenkorra 300 frt segély lenne adandó. IV., A fentiek értelmében hozandó határozat folytán keletkező költségek az 1888 évi költségvetés rendkivüliek rovata terhére lenne utalványozandó s ezen határozat megerősités végett a Nm. m. kir, belügyminiszter urhoz felterjesztendő lenne.

— **Gazdász-kolon.** Bizony ügyes, derék fiuk ezek a mi gazdászaink. A farsang még messze van s maguk is érzik, de meg másokrál is, már tudniillik a leányokról s fiatal asszonyokról is tudják, — hogy még addig, mig Karnevál herczeg Ö fensége törvényszerü uralkodásának boldog ideje megérkezik, sokszor nagyon sokszor szivesen fogadtatnék egy-egy olyan alkalom, melyen Terpsichore istenasszonynak estétől reggelig egész odaadással lehet kinek-kinek kedve szerint áldozatot hozni. Majd csinálunk mi alkalmat, gondolták a mi tüzvérü gazdászaink s elhatározták, hogy öt egymásutáni héten szombaton esténként a Koronában colonne estélyeket rendeznek. Hogy milyen életre való, pompás eszme volt ez, láttuk a legelső estélyen, tegnapelőtt, a mikor a Korona tágas termeiben városunknak anynyi uri családja, s legszebb leányai adtak egymásnak találkozót. Akár egy nagy zajjal, hangzatos reclammal hirdetett bálra sem gyülhetett volna össze fényesebb, nagyobb közönség, minőt itt együtt láttunk. Mennyi báj, kellem, szépség tette ragyogóvá és boldoggá az estélyt, melynek rendezéséért valóban büszkék lehetnek gazdász ifjaink. Csak hadd következzék utánna a második s a többi colonn is. Üdvözlünk benneteket óh aranyos estélyek, óh boldog órák! S most pedig beszéljen a névsor. — Ott voltak: Várady Szabó Jánosné, Szabó Anna Bay Istvánné, Bay Szeréna, Báró Maldényi Vilma, Hegedüs Paula, Csiffy Kata, Matkovits Anna, Nendert örnagyné, Nendert Eliz, Ujhelyi Andrásné, Ujhelyi Anna, Zalay Márkné, Zalay Paula és Erzsike, Czehné, Czeh Kornél és Scharlott. Sepsy Dezsőné, Sepsy Szerén, Oroszné, Orosz Ida, Hoffmanné, Hoffmann Margit, Vértesy Istvánné, Vértesy Ágnes, Erdődy Otil, Harsány Ilona és Gizella, Kálmánczhelyi Mórné, Kálmánczhelyi Irén, Szabó Lajosné, Szabó Berta, Nagy J.-né Nagy Vilma, Balkóné, Balkó nővérek. Kubay Róza, Szikszay Margit, Bekéné, Beke Róza, Orbánné, Orbán Matild, Szikszayné, Vedrődy Viktorné Vedrődy Otil, Valterné, Valter Irén. Békéssy Lászlóné, Nyiri Irma, Borsányi Viktorné, Borsányi Etel, Kováts Jánosné, Kováts Terézke, Meyer Emilné, Mayer Adolf, Steinacker Sándorné, Steinecker Viola, Csanak Józsefné, Csanak Irén, Szabó Lajosné, Szabó Berta, Farkas Albertné, Farkas Ilona, Mészáros Józsefné, Mészáros Apollónia, — Otrokocsi Végh Jánosné, Végh Vilma és Emma. Mit mondjuk még a pompás mulatságról? Hogy a Magyari fiuk kitünően végezték feladatukat, hogy a mulatságnak reggel vetett végett, azt ugy hiszem emliteni is felesleges. A négyeseket 46 párt tánczolta. (Káli.)

— **A mai számunkban** megjelent klosten neuburgi tag esenczia czimü hirdetésre t. olvasóink figyelmét ezennel felhivjuk. Ezen szer áldásos sikere által a legelismertebb népgyógyszerré vált, miről ezrekre rug a hálanyilatkozatok száma.

— **Ingatlanok forgalma,** a debreczeni kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál folyó évi november 5—12 ig. Jánki István veszi Kun Zsuzsánna Gyarmati Istvánné ujosztásu szántóföldét 90 frtért. — Szabó Miklós és neje Schulcz Paulina veszik László József 7 nyilas szepesi tanyaföldét 8750 frtért. — Kulcsár József és neje Szanka Zsuzsánna veszik Haraszti Gyula 1 boglyás kaszálóját 300 frtért. Herczka Adolf veszi Herczka P. házát ondódi és ujosztásu szántóföldével 7200 frtért. Kerekes Péter és társai veszik a debreczeni iparegyesületi takarék és hitelintézet házát 600 frt. — Hatvani Mihály és neje Oláh Erzsébet veszik Zöld Mihály és neje Czuma Mária 2 boglyás nagycserei kaszálóját 325 frtért. — Kálmán Mihály veszi Szabó József házát 600 frtért, — Király Lajos és neje Csapó Mária veszik Molnár Mihályné Móricz Juliánna ujosztásu szántóföldét 100 frtért. — Sápi Bálint és neje Sallai Mária, továbbá Erdei József és neje Váradi Zsuzsánna veszik özv. Kapros Károlyné Nagy Mária homokkerti szőllője egy-egy részét 480 és 220 forintért,

Szinház.

Szombaton estve a „**Francillon**“-t ismételték ugyanolyan telt ház, ugyanolyan müvelt közönség előtt s ugyanolyan magas szinvonalon, álló vidéken csak ritkán látható kitünő, gondos, müvészi előadásban, mint a megelőző estve. Sőt ugy tetszett, mintha ez uttal nagyobb biztonság lett volna a dialogokban, több elevenség a mozgásban finomabb árnyékolás a szerepek pointirozásában. A darab s az előadás mégis ép oly kevéssé ért el olyan külső hatást, melyet zajosnak lehetne nevesnünk, mint a megelőző estve. Különben ez igy volt Aradon is, hol szintén pénteken és szombaton mutatta be Krecsányi e szenzátiós ujdonságot, pedig az ottani előadást is páratlannak állitják a helyi lapok s magasztalólag dicsérik a mü remek voltát. De az kétségtelen, hogy a debreczeni auditórium mindvégig a legfeszültebb figyelemmel kisérte a szellemtől sziporkázó darab pompás előadását, a sok finom ötleten, geniális tehetséggel rendezett jeleneten vagy az interpretáló színész müvészi játékán jóizüen nevetett, s olykor kaczagott. Nem hiányzott a nyughatatlan, kivánesi izgalmas mozgás sem, pl. midőn Francine s majd midőn Pinquet ügyvéd-segéd elbeszélik a Maison D'or beli vacsorázást. Mindez pedig. ez a mély hatás, ez a nagy figyelem felér egy csomó szünni nem akaró tapssal s kihivással, a mit különben most is megkapott Békéssy Rózsi k. a. habár nem olyan zajjal, mintha a karzat tüntetett volna mellette.

Az est legmagasabbra kiemelkedő szereplője kétségtelenül ismét Békéssy k. a. volt, ki tehetségének legjavát forditotta Francine jellemének ábrázolására s ez neki most is kitünöen sikerült, mozdulataiban, hangjában egyiránt. Ellinger Ilona, bájos Anette, Medgyaszai E. (Smithné) okos asszony és igaz baratnő, Halmay előkelő, nyugodt s hideg férj, Zilahy eleven, fesztelen, typicus párisi léha, Mándoki Béla, finom, kedves öreg marquis volt, de a kihez jobban illett volna valamivel több ruganyosság és élénkség abból, a mit Anette igy fejez ki róla: „fiatal maradt években és szokások ban.“ Vedres (Symeux) nemesen és bensőséggel játszott; Bónis (Pinguet) csinos és ügyes ügyvéd segéd volt mig Rónaszéki (Celestin) az inas jellemző alakját személyesitette találóan. Dobó (Carillac) és Szilágyi Etel (Elise) szintén jól beváltak. A darabot szerdán harmadszor, ujra előadják s lehet reménylenünk, hogy megint tel ház előtt, s miután maga a közönség meggyőződhetett, hogy a Francillon nem oly frivol, nem oly erkölcstelen s nem is olyan erősen pikans, mint akárhány operette, melyekbe mégis elviszik a fiatal leányokat, — reménylenünk lehet azt is, hogy szerdán azokat is ott láthatjuk a nézőtéren, kiket idáig visszatartott a, darabról előterjesztett alaptalan hiresztelés. Nyilt arczczal mehet bárki a Francillon elő adására, s pirulás nélkül térhet onnan haza egy jól, kellemesen ,tanulságosan „töltött est élvezetével.

Tegnap vasárnap Szigligeti régi, kitünő népszinmüve adatott a „Szökött katona“ zsufolt ház előtt, melyet mindvégig zajos derültségben és jókedvben tartott a kerekded, összevágó előadás. Különösen sokat tapsoltak Hadaynak, és Rónaszékinek; igen jók voltak: Locsarekné, Lásziné, Ellinger Ilona, Zilahy, Vedres, igy a többiek is, kik kisebb nagyobb szerepet töltöttek be.

* * *

Rónaszéki Gusztáv jutalomjátéka. Rónaszéki Gusztáv egyike azon szinészeknek, a kit ha megszeret a közönség, akkor annyira bálványozza, annyira beczézi, hogy nagy müvészi ambitiójának kell az illető szinésznek lenni, ha nem akar mindennapivá, felületessé, vagy tetszéshajhászóvá lenni.

Rónaszéki teljes mértékben eltudta nyerni a debreczeni közönség rokonszenvét, — s a mint a közönség ragaszkodik ő hozzá bizonyára oly örömmel valja ő is magát a városhoz tartozónak, hol tehetségét elismerték, méltányolták, ápolták és fejleszteték is.

Ha alakitásai során végig tekintünk, egy kedves humoros képet alkothatunk képzeletünkben. A kép számos alakjának arczáról, mozdulatairól, tartásáról mindenütt a Rónaszéki egyéniségére ismerünk, s a mint megismertük, örömmel üdvözöljük, — mert Rónaszéki Veréb Jankója, Carnero, Pry Pál, Szeleburdi, Könyvtárnok, Fritzi, Csik Istók, s a — Paraszt kisaszony Sánta Matyija, meg a többi feledhetlen alakok, melyeket oly mesteri alakitásokban mutatott be, mind csak arra szolgáltak, hogy azon szerepek szavaiban saját egyéniségének sok oldalu és kiapadhatlan humorával a közönségnek kellemesnél kellemesebb órákat szerezzen.

Mikor az ő megjutalmazásáról van szó, felesleges minden buzdiditó szó. Hiszen ki nem ismeri Rónaszéki alakjait, ki nem mulatott csapongó kedélyének mókázásain, s ki ne szeretne neki örömet szerezni cserébe azon kellemes órákért, melyeket a „Könyelmü leány“ előadásában ujolag szerezni fog.

A könnyelmü leány O. F, Berg darabja. E szerzőtől sok jól és mulattatóan megirt darabot ismerünk már, s a Könyelmü leány is egyike azon énekes mulatató életképeknek, — melyek sohasem vesztik és tévesztik el hatásokat.

A czim szerepet Margó Célia fogja játszani. mig Rónaszéki szerepe mulatságos jeleneteket igér.

Fel tehát a mi Rónaszékink jutalom jétékára.

A közönség köréből.

Válasz

Mencze Henrikné urnőnek, a „Debreczeni Ellenőr“ 218 ik számában, „**Egy kis zene gyakorlat**“ czim alatt hozzám intézett czikkére.

Előbb nem válaszolhattam, mert négy napi távollét után e hó 12 én érkeztem haza.

Asszonyságodnak hirlapi felszólalása kérdéseket és kételyeket tartalmaz.

Kérdezi ugyanis, ha van e arról tudomásom, hogy részére, alapitványi ügyére vonatkozólag f. é. November 1-én a választmány határozatának jegyzőkönyvi kivonata és az alapszabályoknak egy példánya kézbesittetett?

Ki jelentem, hogy igen is, arról van tudomásom, mert a választmánynak Október 5-én tartott ülésében résztvettem, és az ügyében hozott határozathoz hozzájárultam.

Kérdezi továbbá, ha valjon az alapszabályoknak megküldött példánya egyezik-e a m. b. Komlossy igazgató ur által asszonyságodnak fel mutatott zöldes kemény kötésü tartalomdus alapszabályokkal?

Állitom, mi szerint a két példány az elsőtől az utólsó betüig egyezik, nem lévén a zenedének 25 év óta más alapszabálya mint mely a vólt helytartó tanács által 46445/1862. szám alatt megerősittetett; meg kell jegyeznem, hogy ama zöldes keménykötésü könyvecske, az alapszabályokon kivül más füzeteket is tartalmaz.

Felvilágositást kiván arra nézve, ha valjon a m. b. Komlóssy igazgató urral kötött egyezménye az alapszabályokba ütközik-e?

Nem vonom kétségbe, hogy asszonyságod volt igazgató Komlóssy Lajos urtól valamely igéretet nyert, ha azonban arról volt szó, hogy az alapitói jog élők között átruházassék, ez igéret az alapszabályok 4-ik és 9 dik §§ aiba ütközött és semmis volt; mert e §-ok szerint az alapitók egyleti jogai mindenkorra fenn maradnak, és az alapitók jogai és kötelezettségei örökösökre is átszállanak s e szerint az alapitói jognak élők közti átruházása ki van zárva.

Az iránti aggályának kifejezését, ha valjon a Zenede létezik e? komoly kérdésnek nem tekinthetem, mert hogy a zenede fenn áll és müködik, köztudomásu tény, sőt asszonyságod azt már az által is elismeri, hogy a zenede jelen évi tavaszi közgyülésén jelen volt. —

A mi pedig ezeken tul, a zenede választmányának, igazgatójának, eljárására, és általában ez egylet szellemi és anyagi ügyeinek vezetésére vonatkozó észrevételeit illeti; minthogy hirlapi felszólalása a zenede alapitóinak és rendes tagjainak, valamint a nagy közönségnek félrevezetésére szolgálhatna, intézkedni fogok, hogy a választmány részéről mint legilletékesebb oldalról, minél előbb röviden tartott, de azért kellőleg kimeritő adatok és felvilágositások nyujtassanak a zenede ügykezelése és vagyoni állása felöl, az érdekeltek megnyugtatására.

Tisztelettel

SESZTINA LAJOS
mint a zenede választmányának elnöke.

Legujabb.

A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai.

SAN-REMO, november 14. A trónörökös állapota általában véve kitünő. Momentan életveszély nem forog fenn; a betegség évekig eltarthat.

LONDON, nov. 14. Tegnap egész nap csoportosulások voltak a Trafalgarsquaren. A munkások és rendőrök többször összeütköztek. 400 személy elfogatott. Sebesülések nagy számmal történtek, a kórházakban 75 sebesült fekszik.

DEBRECZENI SZINHÁZ

Holnap, kedden, 1887. nov. 15-én:

RÓNASZÉKY GUSZTÁV

jutalomjátékául:

A könyelmü leány.

Énekes mulattató életkép 3 felv.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos
Vértesi Arnold.
Főmunkatárs: **Karczag Vilmos.**

Dr. Tüdös Kálmán

az összes orvosi tudományok tudora
a budapesti k. m. egyetemi I. Belgyógyászati klinika volt segédorvosa

rendel d. e. 8—9.
d. u. 2—4 óráig.

LAKÁS: N.-Csapó u. 9. sz (Dobray-ház.)

4628 tk.
1887.

III.

Arverési hirdetm. kivonat.

A h.-nánási kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy Lyachovics András h.-dorogi lakos végrehajtatónak Rácz György t.-löki lakos végrehajtást szenvedő elleni 57 forint 57 kr. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (a h.-nánási kir. járásbíróság) területén levő és a h.-dorogi 31. sz. tjkvben fekvő a 31. házas udvarra 400 sz. a. 2144. hrsz. ingatlanra 32 frt. kikiáltási árban a végrehajtási törv. 156 §-a értelmében az árverést 432 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1887. évi deczember hó 1-sö napján d. e. 9 órakor H.-Dorog város házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben vagy az 1881 évi 60 t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881 évi november hó 1-én 3322 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60 t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt H.-Nánás 1887. évi október hó 28. napján.

A n.-nánási kir. Járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.

Sebestyén s. k.
kir. aljárásbiró.

6362. sz.
1887.

Arverési hirdetmény.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy a magyar földhitel intézet végrehajtatónak Kohn Mórné Zichermann Katalin végrehajtást szenvedett ellen 15.000 frt. tőke s járulékai iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék, és járásbíróság területén lévő Debreczen város határán fekvő a debreczeni 5216 számu tjkönyvben A. +. 1—29 r. szám alatt foglalt ujosztási földekre 25.000 frt, továbbá a debreczeni 4440 sz. telekkönyvben A + I. r. sz. a. foglalt majorsági földre 5000 frt kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi február hó 20-ának d. után 3 óráján ezen telekkönyvi hatóság árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881 IX. t. cz 42 §-ában jelzet árfolyammal számitott és az 1881 november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban, kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben 1887. évi okt. hó 24-ik napján, a debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál.

Nagy Károly
kir. tszéki biró.

UJ TÁTRAFÜRED

mint

téli sanatorium

javalva van **tüdő- és szivbántalmaknál, idegbajoknál, neurasthenikus** állapotoknál, Basedow-féle kórnál, váltóláznál, gyomor-, bél- és altesti bántalmaknál, vérszegénységnél, s mindenütt ott, hol üdülés és erősbödés vétetik czélba.

Téli tartózkodásra készülő betegek jól teszik, ha már most jönnek fel a hegyek közé, midőn még szép zöld a vegetáczió s könnyebben aklimatizálódnak.

Szoba-árak 80 krtól 1 frt 35 krig naponta. Penzio (reggeli, ebéd és esteli) 9 frt vagy 10 frt 50 kr. hetenkint. Olcsó étlap-árak. Kir. posta- és távirda hivatal a házban.

Dr. Szontagh Miklós.

Kiadó lakások.

A 2120 számu az „Európá"-hoz czimzett házban egy szép, nagyobb lakosztály azonnal kiadó.

Ugyanott 1888. május 1-étől egy másik nagyobb lakosztály szintén kiadó.

Bővebbet a háztulajdonosnál (Batthyányiutcza 2556.) vagy a házmesternél megtudható.

Nemzeti szálloda Budapesten.

A „Nemzeti szálloda" tisztelt vendégeihez.

Van szerencsém szives tudomásul adni, hogy szállodámat f. évi november hó 1-én fiamnak, **Rémi Zsigmondnak** adtam át azon alkalomból, midőn Marchal József urnak, az „Angol királynő" szálloda tulajdonosának leányát: Viktoriát nőül vette.

Midőn az irányomban tanusitott bizalmat és jó indulatot ezennel megköszönném, nem mulaszthatom el azon tiszteletteljes kérelmemet, hogy ugyanezt fiamra is átruházni szíveskedjenek.

Teljes tisztelettel:

Rémi Róbert
a „Nemzeti szálloda" volt tulajdonosa.

Vonatkozva atyámnak, Rémi Róbert urnak fentebbi közleményére, azon kérelemmel fordulok a „Nemzeti szálloda" igen tisztelt vendégeihez, valamint az utazó közönséghez, hogy az atyám iránt tanusitott bizalmukat a jövőben méltóztassanak reám átruházni.

A külföldön való hosszasb tartózkodásom és igy a szállodaüzlet terén szerzett tapasztalataim, hasonlólag szállodámnak kitünő berendezése, a jutányos árak, pontos kiszolgálat, a csinosság és tisztaság tekintetében követett és megvalósitott irányelveim reménem engedik, hogy adandó alkalommal szerencséltetnek becses látogatásukkal és mint fiatal kezdőt jó akaratu támogatásukban részesitenek.

Alázatos kérésem ismételve, maradtam kiváló mély tisztelettel.

Rémi Zsigmond.

7325
1887.

Arverési hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város tanácsa részéről közhirré tétetik miszerint a város tulajdonát képező szováti regál-jog és a hozzá tartozó belső és külső Lajda csapszék, husmérési, bolt és nadájszedési jog, a városház nagytermében folyó 1887 évi november 22-ik napján d. e. 10 órakor nyilvános árverésen, jövő 1888-dik évi január 1-től három évre, vagyis az 1890-dik évi deczember 31-ig terjedő időre, a város számvevő hivatalánál megtekinthető feltételek mellett haszonbérbe fog adatni, miről az árverelni óhajtók azzal éresittetnek, hogy 3615 forint kikiáltási ár 10 %-át bánatpénzül az árverelő bizottság kezéhez készpénzben letenni tartoznak.

Debreczen 1887 november 10.

A városi tanács.

Mely czigarettapapir a legjobb?

Ezen minden czigarettázóra nézve nagyon fontos kérdés már a kétségtelenebb módon bebizonyult.

Nem üres reklám, hanem elsőrendü tudományos személyiségek által összehasonlitott vegyelmezések alapján a forgalomban előforduló jobb minőségü czigarettapapirok között a

„Les derniéres Cartouches"

Braunstein Fréres gyárából.

Páris, 65. Boulevard Exelmans,

mint jóval könnyebb és legjobb czigarettapapir elismertetett. Mivel ez már többi közt Dr. Pohl tanár által a bécsi vegytani egyetemen, **Dr. Liebermann** tanár a budapesti állami vegykisérleti állomás főnöke által megállapitott 1887. jul. hóban **Dr. Soyka** Hygiéniai-tanár által a prágai ném. egyetemen egészségügyi szempontból ujabb összehasonlitó **vegye mezést** a lehető legfényesebb eredmény koronázta amennyiben a **„Les dernières Cartouches"** czigarettapapir **28—74%**-al könnyebb és hogy a dohányfüsthez **28—77%**-al kevesebb idegen alkatrészt tartalmaz, mint a többi vegyelmezett papir. VALÓDI csak azon papir, melynek ettiquettje mellékelt rajzhoz hasonló és **Braunstein Fréres** czéget viseli.

A gyár **czigarettapapirjainak** és **czigarettahüvelyeinek** nagybani elárusitása végett

Braunstein Fréres saját czég alatt **Bécsben, II. k. Negerlegasse 8.** sz. a. raktárt nyitott, továbbá kapható minden nagyobb ilynemü czikket árusitó kereskedőknél.

Óra- és ékszer javitások jutányosan készittetnek.

LEGNAGYOBB

ÓRÁS- ÉS ÉKSZERÜZLET DEBRECZENBEN

LÖFKOVITS ARTHUR és TÁRSÁÉ

Főpiacz 2142. sz. a főposta tőszomszédságában, hol is rendkivül nagy választékban a legolcsóbb áron kaphatók:

Ócska arany, ezüst és órák teljes értékükben bevételnek.

Ezüst egyfedelü cylindre óra	8 frt	Ezüst szives gyürü	50 kr	Divatos ezüst gyermek karék	2 frt	6 drb ezüst evő kanál	30 frt
« ketfedelü «	11 «	Emaillirozott « Emlék fölir.	50 «	Valódi granát női «	5 «	6 « « kávés «	10 «
« egyfedelü ancre «	10 «	« gyürü keleti gyöngygyel	1 frt	Fekete emaille « «	4 «	6 « « zsámoly	12 «
« ketfedelü « «	12 «	Arany női gyürü	2 «	Kedvelt ezüst láncz karék	3 «	1 « « levesmerő	12 «
« egyfedelü remontoir «	12 «	« férfi « divatos lapos	6 «	Div. arany portebonheur karék	12 «	1 « « tejmerő	6 «
« ketfedelü « «	16 «	« « « pecsétnyomó	8 «	« « karék nemes opállal	25 «	1 « « vastagételes kanál	6 «
Nickl egyfedelü « «	8 «	Valódi gyémánt női gyürü	8 «	Valódi gyémánt karék	35 «	6 pár « kés és villa	16 «
Ezüst datum « «	15 «	« brilliant « «	15 «	Kedv. ezüst női galamb brochetü	2 «	6 « « csemege eszköz	12 «
« perczre ugró « «	30 «	« « férfi «	30 «	« « « rózsa «	2 «	1 drb « czukorfogó	4 «
Arany női « «	24 «	Ezüst lencse alaku függő	50 kr	Valódi granát női brochetü	4 «	1 « « sótartó	4 «
« « cylindre «	16 «	Emaillirozott női « 1 frt	50 «	Fekete emaille « «	3 «	1 « « tömör ezukortartó	35 «
« férfi ancre «	24 «	Valódi granát « « 1 «	50 «	Legujabb nemes opálos «	20 «	1 « gyümölcstartó üveggel	10 «
« « remontoir «	30 «	Arany női függő	3 frt	Valódi gyémánttal «	25 «	1 « ezüst vajtartó	25 «
« « datum remont. «	70 «	Leguj. opál függő patent zárral	9 «	Aranyozott ezüst női medaillon	3 «	1 « tömör kenyérkosár	30 «
« « perczre ugró «	80 «	Divatos korall függő	3 «	Fekete emaille « «	4 «	1 « « névjegytartó	25 «
1 m. hosszu inga-óra	14 «	« « pat. zárral	6 «	Valódi granát « «	5 «	1 pár « gyertyatartó	35 «
Ugyanolyan órát s felet ütő	18 «	Valódi gyémánt « «	14 «	Divatos arany « «	10 «	1 gyermek evőeszköz tokban	5 «
1 m. 30 cm. hosszu inga óra	18 «	Valódi brilliant « «	25 «	Valódi gyémánttal «	15 «	Ugyanaz pohárral	14 «
Ugyanolyan órát s felet ütő	22 «	Ezüst óralánez vékony	2 «	Legujabb négerfő nyakkendő tü	2 «	1 drb ezüst tálcza	40 «
Ugyanolyan ¼ órát ütő s ismétlő	35 «	« « sulyosabb	4 «	« világitó lámpa «	2 «	1 pár ezüst kargyertyatartó	80 «
Gyönyörü kivitelü salon-óra	30 «	« tiszti óralánez	3 «	Kedvelt koral « «	3 «	1 drb ezüst tentatartó	15 «
Fali hajó-óra; járó szerkezet	5 «	Arany női divatos rövid láncz	20 «	Divatos pillangó « «	2 «	1 « szép ezüst serleg	25 «
Ugyanolyan órát s felet ütő	8 «	Arany férfi óraláncz vékony	20 «	Arany patkó « «	6 «	1 « nagy templomi kehely	40 «
Ingás v. konyhai bádog óra	5 «	« « sulyos	40 «	Aranyozott kézelőgomb párja	3 «	1 pár szép ezüst virágtartó	30 «
Ugyanolyan órát s felet ütő	8 «	Arany katonai óralánez	25 «	« « gomb patent zárral	4 «	1 drb ezüst gyüszü	80 kr
Ébresztő-óra franczia kicsiny	3 «	Arany nyaklánez	30 «	Finom arany « «	10 «	1 « ecset és olajtartó	25 frt
« amerikai nagy	5 «	Valódi tula ezüst óralánez	4 «	« « gomb patent zárral	15 «	1 gyönyörü tranchir eszköz	20 «
« utazási czélokra	10 «	Aranyozott ezüst női kereszt	2 «	Valódi granát hajtü párja	5 «	6 aranyozott csemege kés	14 «
Myosotis uj (nefelejts) nő broche	3 «	Finom arany « «	4 «	Aranyozott kedvelt szivarszipka	3 «	6 « fekete kávés kanál	10 «
« « karék	4 «	Valódi granát « «	4 «	Ezüst fejü lovagoló bot	7 «	1 szép varróeszköz	6 «
« « férfi melltü	2 «	Valódi gyémánttal női «	14 «	Ezüst férfi medaillon divatos	2 «	1 « ezüst kötő kosár	12 «
Valódi granát gyürü	1 «	Kutyafő v. lófő ezüst láncz	1 «	Finom arany férfi medaillon	14 «	1 pár ezüst zongora gyertyatartó	40 «
« « férfi melltü	1 «	Ezüst Szt-György tallér	1 frt 50 kr	Aranyozott colier láncz	2 «	1 drb ezüst gyufatartó	6 «
« « szivecske	3 «	Aranyozott czeruza	2 frt	Finom arany « «	10 «	1 « « dohánytartó	12 «

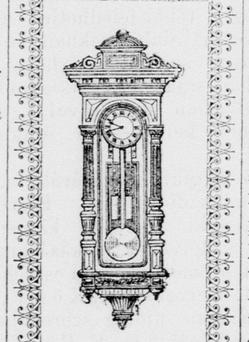

Kivánatra képes árjegyzék ingyen és bérmentve küldetik. — Vidékre nagyobb választék is küldetik. — A megrendelések gyorsan és legelőkészitettebben vitetnek ki. — A meg nem felelő áruk visszacseréltetnek.

Minden óráért 1 évi jótállás vállaltatik. — Az összes áruk a m. kir. fémjelző hivatal próbájával vannak ellátva. — Az áruk valódiságáért jótállás vállaltatik. — Az inga órák a leggondosabban csomagoltatnak.

Valódi orosz

Caravántea

ólomzár alatt és orosz kötegekben.

1 font Sz. 1. 2. 3.
á frt 6.— 5.— 4.—

Egyedül Popow Testvérek Moszkvában alant jegyzett raktárában, továbbá

eredeti jamaica rum

Hakefield, Temby & Comp. czégtől Londonban.

Egy literes üveg Sz. 0. 1. 2. 3.
á frt 3. 2.50 2. 1.50

FROMM J.

első orosz tea nagykereskedése Troppauban.

10 frton felüli megbizások dijmentesen utánvét mellett küldetnek és csomagolás nem számittatik. Arjegyzékek kivánatra ingyen és dijmentesen.

A legrégibb népies gyógyszer a concentrált

klosterneuburgi tag-esszenczia

(köszvény folyadék)

az orvosrendőri vegyészeti müteremben megvizsgálva és bejegyzett védjegy által ellátása biztositva.

½ üveg 50 kr.
egy üveg egy frt
postai szállitással 15 krral több.

HOFFMANN ALFRÉD

gyógyszerész Klosterneuburgban.

Valódi minőségben a következő gyógyszertárakban: Főraktár Magyarország részére:

Török József, Budapest, királyutcza 12.

DEBRECZENBEN: Dr. Rotschnek Emil gyógyszerésznél.

Debreczen, 1887. Nyomatott a „Debreczeni Ellenőr" könyvnyomdájában Széchényi-utcza SIMON-ház.